

редъ спънки, редъ препятствия. Защо? Такова е свойството на твърдата материя. Щомъ се допрешъ до една стена, ти непременно ще се върнешъ назадъ; щомъ се допрешъ до една затворена врата, или до единъ затворенъ инструментъ, ти непременно ще се върнешъ назадъ; щомъ се допрешъ до цигулка, на която струните съскжсани, а лжкътъ счупенъ, ти непременно ще се върнешъ назадъ. Ако отивашъ при една красива мома, отъ която животътъ е изчезналъ, и я намъришъ мъртва на леглото ѝ, веднага твоето въодушевение изчезва. Следователно, животътъ на човѣка, както и неговиятъ идеалъ седята въ неуловимото, което нито се вижда, нито се ограничава. Ето защо, казвамъ: това, което човѣкъ познава, е обикновеното, а което не познава, е необикновеното въ живота. Какво знаете, напримѣръ, за единицата, повдигната въ пета степень, или за двойката — въ десета степень, или за тройката — въ двадесета степень? Казвате, че това сѫ величини, съ които математиката се занимава. Да, това сѫ математически въпроси, но тѣ сѫщевременно представяятъ и проблеми на живота. Устройството на нашия организъмъ, както и устройството на цѣлия животъ, се гради върху числа, повдигнати въ разни степени. Това е цѣла наука. Тази наука е построена върху знанието на тия числа. Запримѣръ, ако се интересувате за устройството на вашата ржка, първо трѣбва да знаете, отъ каква материя е направена тя; после, трѣбва да знаете, отъ какви числа е съставена всяка клетка и въ каква степень сѫ повдигнати тия числа. Всѣка клетка е живо сѫщество, кое то гради своя животъ по разуменъ начинъ. Ако изучавате живота на клетката отдѣлно, както и нейната мисъль, ще видите, че тя представя, въ миниатюръ, живота на цѣлия човѣкъ. Ако пъкъ изучавате колективния животъ на тия клетки, както и връзката помежду имъ, ще видите, че тѣ представляятъ Божествения животъ въ миниатюръ.

И тѣй, вие не сте разбрали още, какво представя истинскиятъ животъ; не сте разбрали още и човѣкътъ. За този човѣкъ, именно, апостолъ Павелъ казва, че Господъ го е направилъ малко нѣщо по-доленъ отъ ангелитѣ. Такъвъ ще е човѣкътъ въ бѫдещата вселена, но не и въ тази, въ която ние сега живѣемъ. Значи, сегашната вселена ще изчезне и вмѣсто нея ще се яви нова. Какъ ще стане това? Въ една отъ теориите на учени хора, адепти, се казва, че всички живи сѫщества, както и слѣнцето, постепенно изгубватъ енергията си, изтощаватъ се. Затова казваме, че